

[Wilhelm]

renset, var der ledende politifolk, der sagde: det nyttigste var i virkeligheden, at alle voksne danske skulle aflevere deres fingeraftryk til politiets registre, og det kan der da argumenteres for. Men det er og bliver en afvejning, om man vil have den totalitære stat eller man vil have et demokratisk samfund; hvor den enkelte nyder beskyttelse over for statsmagtens vilkårlighed.

Formanden:

Jeg vil gerne sige, at det legaliserer ikke anvendelsen af eder, at man har sagt undskyld på forhånd.

Jimmy Stahr (S):

Jeg skal på sædvanlig vis takke for den sympati, der har været vist forslaget fra forskellige ordførere. Nu må jeg selvfølgelig sige, at sympatien som regel har været fulgt op – bortset fra hos fru Ebba Strange – med et overfald. Det er måske så stærkt sagt, men et verbalt overfald, om ikke på mig, så på tidligere socialdemokratiske justitsministre, og dem skal jeg i hvert tilfælde ikke stå og svare for her. Men jeg skal endnu en gang glæde mig over, at der er en sympati for forslaget. Jeg skal endda konstatere, at justitsministeren måske havde sympati for nogle tendenser i forslaget.

Både justitsministeren og andre var inde på, at det kunne være, at den måde, det er stillet op på her, er for tynd, at det ikke er strammet nok op, og da har vi da mulighed for under udvalgsarbejdet nærmere at komme ind på, hvordan det skal sættes op. Nu er det jo et beslutningsforslag og ikke et lovforslag, og det er endelig ikke nogen administrativ anvisning, for det har jo ikke været muligt for os at vide, hvordan man administrativt og praktisk kan gøre disse ting, ligesom jeg heller ingen mulighed har for at overse, hvad det vil koste. Men det er alt sammen noget, som der skulle være mulighed for at få et bud på under udvalgsarbejdet.

Jeg må sige om justitsministerens indvendinger mod destruktion af følsomme oplysninger, at jeg kan ikke rigtig godtage denne stadige henvisning til genoptagelse af straffesager. Det lød nærmest, som om det var det almindeligste, at straffesager blev genoptaget, endda op til flere gange. Det er i hvert fald

også noget, vi skal have opklaret under udvalgsarbejdet, for jeg kan i hvert tilfælde ikke acceptere det som et argument. Og ligesom hr. Wilhelm nævnte det, så er Trignonsagen nu ikke den, der først faldt mig ind, da jeg var med til at udarbejde dette forslag. Jeg mener faktisk ikke, at der er ret meget i Trignonsagen, der kommer ind under det, der står i forslaget. Jeg tror netop, det er meget vigtigt, som vi har anført i forslaget, at det er et udtryk for en anden holdning til personers integritet, og en vedtagelse af forslaget til folketingsbeslutning vil kunne medføre en mindre frygt hos bestemte persongrupper med hensyn til at samarbejde med politiet.

Jeg må give fru Lis Møller ret i, at forslaget måske ikke er godt nok gennemarbejdet, men så har vi jo udvalgsarbejdet til det.

Hr. Knud Linds »genudsendelse« af indlægget fra en tidligere debat om 2., 3. eller 4. division og husspøgelser skal jeg ikke kommentere. Jeg har stadig væk lidt svært ved helt at forstå den. Hvis den skal forstås sådan, som jeg måske forstår den, kan man jo også sige, at en af de ting, der gør sport så spændende, er, at man stiller nogenlunde lige modstandere op over for hinanden, og der er måske ikke grund til at bruge I. division til hr. Knud Lind.

De sidste ordførere havde stort set sympati for forslaget, men var utilfredse på den ene eller den anden måde med socialdemokratiet. Det kan jeg jo ikke tage fra folk, men jeg håber, at vi ved arbejdet i retsudvalget i hvert fald kan få gjort forslaget grydeklart, hvis man må bruge det udtryk.

Formanden:

Det må man gerne.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne med det samme rette en fejltagelse, som den socialdemokratiske ordfører gjorde sig skyldig i. I hvert fald for mit vedkommende var det ikke et angreb på justitsministrene, men på, at socialdemokratiet først så længe efter, og når det ikke mere har ansvaret, skifter holdning. Jeg går ud fra, at de socialdemokratiske justitsministre, som har nægtet at rette i dette, har givet udtryk for socialdemokratiets holdning, for hvis socialdemokratiet allerede dengang havde haft